

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Lucií Gavendovou ve věci

žalobce: **V. Z.**
zastoupen JUDr. Ing. Pavlem Cinkem, LL. M., MBA, advokátem,
sídlem Veleslavínova 363/33, 301 00 Plzeň

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2025, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2025, **se ruší** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci k rukám JUDr. Ing. Pavla Cinka, LL. M., MBA, advokáta, náhradu nákladů řízení ve výši 24 539 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 16. 4. 2025, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná žalobci přiznala od 7. 1. 2025 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 9 734

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

Kč měsíčně podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce námitkami, které žalovaná rozhodnutím ze dne 22. 7. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

2. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

3. Žalobce uvedl, že napadeným rozhodnutím bylo určeno, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce klesla toliko o 45 %, kdy dle žalobce došlo k nesprávnému posouzení zdravotního stavu. Žalobce má za to, že jeho zdravotní stav odpovídá minimálně kapitole V., položka 3d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro kterou se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60 %.
4. Žalobce namítá, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť žalovaná nedostatečně a nesprávně zjistila skutkový stav, resp. zdravotní stav žalobce, kdy jeho závěry jsou v rozporu s objektivním stavem, lékařskými zprávami a schopnostmi žalobce.
5. Žalobce vedle uvedeného hlavního onemocnění trpí:
 - hernií disku L5/S1 s radikulopatií S1 vpravo, indikovanou k operaci (neurolog MUDr. P., neurochirurg MUDr. K.),
 - chronickými bolestmi bederní a krční páteře, poruchou statodynamiky páteře,
 - syndromem karpálních tunelů a bolestmi velkých kloubů,
 - omezením jemné motoriky a úchopu.

Tyto komorbidity samy o sobě významně omezují fyzickou zátěž a v kombinaci s těžkým psychickým onemocněním vedou k praktické nemožnosti vykonávat jakoukoli soustavnou výdělečnou činnost. Posudkový orgán však vliv těchto komorbidit vyhodnotil pouze formálně, bez navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky. Dané je považováno za nesprávné.

6. Žalobce dále uvedl, že nesouhlasí rovněž s datem vzniku invalidity, kdy má za to, že zde bylo zdravotní omezení již dřív, a to minimálně od roku 2024. Psychické zdravotní potíže žalobce měly výrazný dopad na jeho fungování, obstarávání záležitosti, jakož i pracovní a osobní život. Žalobce byl v důsledku psychických potíží často nucen měnit zaměstnání, nebyl schopen dlouhodobě vykonávat práci, což zapříčinilo jeho horší životní situaci.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná se ve vyjádření k žalobě ze dne 26. 9. 2025 nejprve zaměřila na právní rámec, ustanovení zákona o důchodovém pojištění a na posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobce. Uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

posudku ze dne 15. 7. 2025. Následně vysvětlila, proč považuje vypracovaný posudek za objektivní. Ve věci navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“). V závěru navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

8. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
9. Z předložených spisů krajský soud zjistil, že žalobce požádal o invalidní důchod dne 11. 12. 2024.
10. Lékařka Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) posoudila zdravotní stav žalobce a dne 17. 3. 2025 vydala posudek se závěrem, že žalobce je invalidní v prvním stupni. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je schizoafektivní porucha – depresivní typ, depresivní porucha středně těžká, chronifikace. Pokles pracovní schopnosti hodnotila dle kapitoly V., položky 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, ve výši 35 %.
11. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku IPZS prvostupňovým rozhodnutím žalobci přiznala invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně od 7. 1. 2025. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil 24. 4. 2025 námitkami. Namítal, že přiznaný invalidní důchod prvního stupně neodpovídá rozsahu jeho zdravotních omezení.
12. Pro účely námitkového řízení nechala žalovaná vypracovat posudek o invaliditě ze dne 15. 7. 2025 se závěrem, že žalobce je invalidní v prvním stupni. Lékař shledal, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Konkrétně je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu shodně jako na první instanci schizoafektivní porucha – depresivní typ, depresivní porucha středně těžká, chronifikace, stav po hospitalizaci v psychiatrické léčebně v roce 2019 a 2020 pro těžkou, respektive středně těžkou depresivní fázi. Dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 45 %.
13. Na základě posudku o invaliditě ze dne 15. 7. 2025 vydala žalovaná dne 22. 7. 2025 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobce brojí žalobou.
14. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „PK MPSV“). Posudková komise zasedala dne 22. 1. 2026 ve složení předsdkyně komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti psychiatrie a tajemnice. Žalobce byl na jednání přítomen.
15. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci IPZS a krajského soudu, zdravotní dokumentaci a další lékařské zprávy a nálezy. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Popsala žalobní námitky žalobce, pracovní anamnézu žalobce. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobce. Na straně 4-5 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

16. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je duševní i fyzické onemocnění, a to: těžká deprese s psychotickými příznaky v. s. v rámci schizoafektivní poruchy, depresivní typ s defektem, zjevné je deficitní postižení výrazně snižující výkonnost pacienta oproti premorbidnímu období; a vleklý bolestivý syndrom bederní páteře při degenerativních změnách s výhřezem meziobratlové ploténky L5/S1 vpravo s útlakem kořene S1 vpravo (stav by byl indikován k operaci, ale pro aktivitu duševního onemocnění je nyní kontraindikace).
17. PK MPSV dospěla k názoru, že zdravotní stav žalobce odpovídá kapitole V., položce 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, s rozmezím 30-45 %, jakožto středně těžké, proto posudková komise zvolila horní hranici procentuálního rozpětí, tj. 45 % pro opakované hospitalizace s nutnou intenzivní medikací, depresivní syndrom s postpsychotickým defektem osobnosti. S přihlédnutím k postižení páteře a neschopnosti využít původní kvalifikace či schopnosti získání nové kvalifikace navýšila horní procentuální hranici o 10 % na celkových 55 %.
18. Posudková komise zkonstatovala, že z posudkového hlediska není žalobce schopen pro duševní onemocnění práce duševně náročné, se soustředěním, v riziku úrazu a nočních směnách. Pro onemocnění páteře pak není žalobce schopen práce fyzicky náročné se zvedáním a přenášením těžkých břemen, v předklonu, trvale ve stoji a chůzi, v nepříznivých klimatických podmínkách. Pro syndrom karpálních tunelů není schopen práce s nadměrným jednostranným zatěžováním horních končetin a v riziku vibrací.
19. PK MPSV uzavřela, že zdravotní stav žalobce odpovídá druhému stupni invalidity, datum vzniku invalidity ponechala posudková komise ve shodě s lékaři IPZS na 11. 12. 2024.
20. Přípisem ze dne 27. 1. 2026 zástupce žalobce sdělil, že s ohledem na závěry posudkové komise žádá, aby bylo rozhodnuto dle závěrů posudkové komise.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud v Ostravě přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud rozhodl ve věci bez jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky stanovené v § 51 odst. 1 s. ř. s.
22. Žaloba je důvodná.
23. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního

stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

24. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku IPZS v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku taktéž IPZS vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.
25. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č. j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
26. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

27. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze 22. 1. 2026. Krajský soud vyhodnotil posudek ze shora uvedených hledisek, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
28. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byl lékař se specializací psychiatrie). Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudku zpracovaného v prvostupňovém a námitkovém řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost důvody pro tuto odlišnost.
29. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 55 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře z oboru psychiatrie.
30. Již výše bylo nastíněno, že krajský soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sám žalobce. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
31. Krajský soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku PK MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Všechny při posudky vypracované v rámci nároku žalobce na přiznání invalidního důchodu došly ke stejnému závěru v tom, že dominantní postižení žalobce zařadily do kapitoly V., položky 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Ovšem posudková komise dospěla k odlišnému závěru oproti lékařce IPZS ze dne 17. 3. 2025 a proti posudku námitkového řízení ze dne 15. 7. 2025 v tom, že posudková komise hodnotila na horní hranici procentuálního rozmezí tj. 45 % a s ohledem na postižení páteře a neschopnosti žalobce využít původní kvalifikace či schopnosti získání nové kvalifikace navýšila horní procentuální hranici o 10 % na celkových 55 %. Posudková komise uvedla, že postižení žalobce je duševní i fyzické. PK MPSV žalobce shlédla, vycházela ze všech předložených podkladů, závěry jejího posudku tak považuje krajský soud za přesvědčivé.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

32. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce tak krajský soud dospěl k závěru, že jako stěžejní lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 22. 1. 2026. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek PK MPSV ze dne 22. 1. 2026 za stěžejní důkaz o tom, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve druhém stupni invalidity.
33. Napadené rozhodnutí proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Soud vyšel ze závěrů posudkové komise MPSV a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Žalovaná ve správním řízení přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 22. 1. 2026, podle něhož je žalobce invalidní ve druhém stupni.
35. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud v souladu s vyčíslením náhrady nákladů řízení, které zástupce žalobce doložil zdejšímu soudu, shledal, že náklady představují v projednávané věci odměnu právního zastoupení žalobce, spočívající v odměně za čtyři úkony právní služby dle § 7 a § 9 odst. 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), v částce 4 620 Kč za jeden úkon právní služby, tj. 18 480 Kč za čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, porada s klientem přesahující hodinu, replika k vyjádření žalované), dále paušální náhradu hotových výdajů v částce 450 Kč za jeden úkon právní služby, tj. celkem 1 800 Kč za čtyři úkony právní služby ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. To vše navýšeno o 21 % DPH, jelikož zástupce žalobce je plátcem DPH. Celková výše odměny za zastupování žalobce advokátem po zaokrouhlení tak činí 24 539 Kč.
36. Žalovaná je tedy povinna žalobci na nákladech řízení nahradit částku 24 539 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.). Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možností žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 13. března 2026

JUDr. Lucie Gavendová
samosoudkyně